

Till ledamöter i Stockholms Miljö- och
hälsoskyddsnämnd

Stockholm 2011-02-10

Angående Miljö- och hälsoskyddsnämndens ärende 9 den 15 februari om tillsyn av fastighetsägares egenkontroll

Miljö- och hälsoskyddsnämnden ska vid sitt möte den 15 februari ta ställning till förvaltningens årsrapport om fastighetsägares egenkontroll, ärende nr 9.

Vi från bostadsrättsorganisationen SBC vill därför peka på att Miljönämnden 2011 bör ändra sin prioritering så att resurserna istället läggs på verksamhet som faktiskt förbättrar miljösituationen i Stockholm.

De ideellt engagerade ledamöterna i bostadsrättsföreningarnas styrelser som tvingas avsätta tid, engagemang och kostnader för inspektionerna upplever verksamheten som ett ytterst stötande intrång i den personliga integriteten – ”myndigheterna ska inte komma och snoka om det inte finns någon befogad anledning”. De synnerligen allmänt hållna uppdraget att besöka föreningens fastighet för att kontrollera egenkontrollen synes således både omotiverat och onödigt. Många jämför verksamheten med polisiär husrannsakan. Kring husrannsakan – som endast kan ske om det finns tydlig misstanke om att allvarliga brott har begåtts finns en rättssäkerhet som inte miljöförvaltningen kan leva upp till.

Att dessa kontroller skulle ha någon som helst inverkan på miljösituationen i Stockholms bestånd av bostäder faller på sin egen orimlighet. Denna verksamhet är ny och staden har vuxit fram till vad den är idag, Europas miljöhuvudstad 2010 – helt utan egenkontrollkontroller. I bostadsrättsföreningar har vi, liksom man har i småhus eller ägarlägenheter, självklart mycket starka egna motiv för att verka för god innemiljö och minimal omgivningspåverkan. Men det är bostadsrättsföreningarna som drabbas av egenkontroll. Villor och ägarlägenheter faller utanför Nämndens tillsyn.

Förvaltningens bilagda verksamhetsrapport pekar också tydligt på att tillsynen inte riktas mot den angivna egenkontrollen utan det är istället den faktiska verksamheten i huset som kontrolleras. Att kontrollerna dessutom omfattar verksamheter (OVK, energideklarationer etc) som andra myndigheter eller nämnder har ansvar för stärker inte heller förtroendet för Miljöförvaltningens verksamhet.

Förvaltningen motiverar denna verksamhet med att ”förvaltningen har ett lagstadgat krav att utöva tillsyn enligt miljöbalken och ska enligt förordningen 1998:899 ägna särskild uppmärksamhet åt bostadsfastigheter och dess tillhörande utrymmen”.

Men att särskild uppmärksamhet ska ägnas bostäder är knappast unikt. Förordningen anger i 45 §:

” Kommunen ska utöver vad som framgår av miljötillsynsförordningen (2011:13) ägna särskild uppmärksamhet åt följande byggnader, lokaler och anläggningar:

1. byggnader som innehåller en eller flera bostäder och tillhörande utrymmen,
2. lokaler för undervisning, vård eller annat omhändertagande,

3. samlingslokaler där många människor brukar samlas,
4. hotell, pensionat och liknande lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds tillfällig bostad,
5. idrottsanläggningar, campinganläggningar, badanläggningar, strandbad och andra liknande anläggningar som är upplåtna för allmänheten eller som annars utnyttjas av många människor,
6. lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygienisk behandling, och
7. lokaler för förvaring av djur.”

Att arbetslokaler – som torde ha de största miljömässiga implikationerna – inte anges beror på att de omfattas av arbetsmiljölagstiftningen.

Helt oavsett om de planerade kontrollerna har lagstöd eller inte – vi menar att det är högst tveksamt om så är fallet – så är frågan om dessa kontroller en prioriteringsfråga. Miljönämnden avgör hur Förvaltningens resurser ska disponeras för att uppnå största möjliga miljönytta. Vi anser att resurserna bör fördelas till andra mer angelägna kontrollinsatser.

Med vänlig hälsning

BOSTADSRÄTTSORGANISATIONEN SBC

Göran Olsson

VD